

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 221/07-29

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. januára 2008 prerokoval sťažnosť I. S., K., t. č. vo väzbe K., vo veci namietaného porušenia základného práva zaručeného v čl. 17 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva zaručeného v čl. 5 ods. 1 písm. c) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 0 Tp 69/2006 a jeho uznesením z 30. novembra 2006 a postupom Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Tpo 5/2007 a jeho uznesením z 22. januára 2007 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť I. S. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 15. marca 2007 doručená sťažnosť I. S., K., t. č. vo väzbe K. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie základného práva zaručeného v čl. 17 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva zaručeného v čl. 5 ods. 1 písm. c) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 0 Tp 69/2006 a jeho uznesením

z 30. novembra 2006 a postupom Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Tpo 5/2007 a jeho uznesením z 22. januára 2007.

Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uviedol: „(...) *namietam porušenie základného práva čl. 17 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 5 ods. 1 písm. c Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu v Košiciach I v konaní vedenom pod sp. zn. 0 Tp 69/2006 v spojení s postupom a uznesením Krajského súdu v Košiciach č. k. 6 Tpo 5/2007-94.*

Žiadam o prepustenie z väzby na slobodu nakoľko sa domnievam, že porušením vyššie uvedených ustanovení Ústavy SR a Dohovoru je moja väzba nezákonná a taktiež žiadam o primerané uplatnenie nárokov uvedených v čl. 127 ods. 3 Ústavy, ak ústavný súd prijme (uzná) túto ústavnú sťažnosť na ďalšie konanie. (...)

Moju sťažnosť (proti uzneseniu okresného súdu sp. zn. 0 Tp 69/2006 z 30. novembra 2006, pozn.) som argumentoval tým, že slovenské orgány mali k dispozícii moju adresu pobytu v Českej rep. – prostredníctvom INTERPOLU – na ktorej som bol prihlásený. Preto bolo možné mi doručiť riadnou cestou predvolanie na predmetnú adresu. Preto som žiadal o započítanie predbežnej väzby, i čas strávený prevozom na územie Slov. rep. do doby trvania väzby v prípravnom konaní.

Týmto postupom Okresného súdu v Košiciach I., ako aj Krajským súdom v Košiciach došlo k porušeniu základného práva čl. 17 ods. 2 Ústavy Slov. rep. a čl. 5 ods. 1 písm. c Dohovoru. (...)

Na základe vyššie vedeného namietam touto ústavnou sťažnosťou porušenie základného práva podľa čl. 17 ods. 2 Ústavy a čl. 5 ods. 1 písm. c Dohovoru o ochrane základných ľudských práv a slobôd.“

Vzhľadom na skutočnosť, že sťažnosť sťažovateľa nespĺňala náležitosti podľa § 20 a § 50 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd listom zo 4. mája 2007 vyzval sťažovateľa na odstránenie nedostatkov jeho podania. Na výzvu ústavného súdu sťažovateľ reagoval podaním zo 14. júna 2007 označeným ako „*Žiadosť o ustanovenie obhajcu*“

doručeným ústavnému súdu 15. júna 2007, v ktorom požiadal o ustanovenie právneho zástupcu na zastupovanie jeho osoby v konaní pred ústavným súdom, čo odôvodnil nedostatkom finančných prostriedkov na úhradu trov jeho zastúpenia.

Podľa § 31 zákona o ústavnom súde v spojení s § 138 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku môže ústavný súd ustanoviť fyzickej osobe alebo právnickej osobe právneho zástupcu, advokáta, ak taká osoba o to požiada, ak to odôvodňujú jej pomery a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Tieto tri predpoklady na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom musia byť splnené súčasne. Ak hoci len jeden z týchto predpokladov nie je splnený, nemožno žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu vyhovieť.

Ústavný súd o žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu rozhodol uznesením č. k. II. ÚS 221/07-22 z 10. októbra 2007 tak, že tejto žiadosti nevyhovел z dôvodu, že ide o zrejme bezúspešné uplatnenie ochrany základných práv sťažovateľa. Súčasne ho vyzval, aby do 20 dní od doručenia tohto rozhodnutia predložil splnomocnenie pre advokáta na jeho zastupovanie v konaní pred ústavným súdom. V uznesení súčasne uviedol, že ak tak sťažovateľ neurobí, ústavný súd môže jeho sťažnosť odmietnuť pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Sťažovateľ na uznesenie č. k. II. ÚS 221/07-22 z 10. októbra 2007, ktoré mu bolo doručené 30. novembra 2007, nereagoval, a teda v určenej lehote splnomocnenie pre advokáta na zastupovanie jeho osoby v konaní pred ústavným súdom nepredložil.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podmienka právneho zastupovania vyplývajúca z § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde, ktorá je súčasne náležitosťou sťažnosti podanej ústavnému súdu, znamená, že sťažovateľ musí byť zastúpený advokátom, teda musí splnomocniť advokáta na svoje zastupovanie v konaní pred ústavným súdom. Splnenie tejto podmienky nemožno ani odpustiť, ani pripustiť výnimku z jej splnenia.

Pretože sťažovateľ na uznesenie ústavného súdu nereagoval a v určenej lehote splnomocnenie advokáta na zastupovanie jeho osoby v konaní pred ústavným súdom nepredložil, sťažnosť v predloženej podobe neobsahuje náležitosti podľa § 20 zákona o ústavnom súde. Z uvedeného dôvodu ústavný súd sťažnosť sťažovateľa na jej predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. januára 2008